

ἀπό κρασί και λάδι, πληρώνοντας και τήν ἄνωθεν συγκράτεια τό σιτάρι μιζούρι ἔνα, ὡς νά δώσει καρπόν τό ἄνωθεν ἀμπέλιον, ὅπερ μέλλον φυτεῦσαι· και ἔρχοντας εἰς καρπόν τό ἄνωθεν ἀμπέλιον, ἡ ἄνωθεν συγκράτεια τό σιτάρι μιζούρι ἔνα νά εἶναι κομμένη και λυομένη, μόνον νά πληρώνουν μέρος 4° ἀπό κρασί και λάδι, πληρώνοντας και τήν ἄνωθεν συγκράτειαν τό σιτάρι μιζούρι ἔνα, ὡς νά δώσει καρπόν τό ἄνωθεν ἀμπέλιον, ὅπερ μέλλον φυτεῦσαι· και ἔρχοντας εἰς καρπόν τό ἄνωθεν ἀμπέλιον, ἡ ἄνωθεν συγκράτεια τό σιτάρι μιζούρι ἔνα νά εἶναι κομμένη και λυομένη, μόνον νά πληρώνουν μέρος 4° ἀπό κρασί και λάδι ὡς ἄνωθεν ...».

«ΣΟΛΔΙΑΤΙΚΟ»

1608, 27 Ιουλίου

«... Εἰς τό χωρίο τῶν Ἀντιπερνῶν, εἰς τήν αὐλή τοῦ εὐγενῆ Βενετιῶν κυρίου Ἀλοΐζε Τρόν, δι παρόν τίμιος καπετάν Ἀνδρέας Τζεούλης ὡς κομμέσιος γκενεράλ τοῦ ἄνωθεν εὐγενός Βενετιῶν κυρίου Ἀλοΐζε Τρόν, ἐνός μπαρούνου Κορυφῶν, ἐσυνυφώνησε μετά τοῦ παρόντος κύριο Νικολάου Μαστροκαλοῦ και ἐπέδωσεν πρός αὐτόν και πρός τοὺς αὐτοῦ κληρονομοδιαδόχους ἀπό τήν σήμερον και εἰς τόν αἰώνα τόν ἀπαντα εἰς σολδιάτικον και εἰς σολδιατίκον δνόματος ἔνα κομμάτι τόπον λόγγο, ἔχει ἡ ἄνωθεν ἐμπαρούνια ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ ρηθέντος χωρίου, λεγάμενος στό Παλιοκλήσι ἔως μοδίου ἐνός, πλέον ἡ διλιγότερον ... μετά ἀπασδῶν νομῶν προνομῶν, περιοχῶν και δικαιωμάτων τοῦ ἄνωθεν τόπου λόγγον, ὡς ἄνω ἔφημεν, ἐσόδων και ἔξόδων ὅπως δι ορθείς Μαστροκαλὸς ἔχει τόν ἄνωθεν τόπον λόγγο ὡς ἄνω εἰς παντοίαν αὐτοῦ ἔξουσίαν και κυριότητα και νά ποιεῖ εἰς αὐτόν εἴτι δ' ἀν θέλει και βούλεται μετά τούς κληρονομοδιαδόχους αὐτοῦ, πωλεῖν, δωρείσθω, ἀνταλλάττειν, προϊξ διδόναι και ἔξῆς. Με ὑπόσχεσιν τοῦ ἄνωθεν Μαστροκαλοῦ νά χρεωστεῖ μετά τούς κληρονομοδιαδόχους αὐτοῦ νά δίδουν, τελοῦν και πληρώνουν ἀεί τόν καθέν χρόνον εἰς πᾶσα ἐσχάτη τοῦ Αὐγούστου μηνός ἀνυστερέτως σολδιάτικον και ὑπό σολδιατίκον δνόματος διά τόν ἄνωθεν τόπον ὡς ἄνωθεν εἰς τήν ἄνωθεν ἐμπαρούνια ἀσπρα ἔξηντα (60) και οὐχί ἄλλον τι. Καί ὑπόσχεται δ' ἄνωθεν καπετάνιος διά ὄνομα ὡς ἄνωθεν τοῦ διαυθεντίζει τόν ἄνωθεν Μαστροκαλό και κληρονομοδιαδόχους αὐτοῦ ἐσαεί ἐκ πάσης ἐναντιότητος διά τήν παροῦσαν σολδιατοποίησιν και εἰσνομήν ...».

49

1510-1682. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά ἔγγραφα. Ζάκυνθος.

Λ. Ζώης, «Ιστορικὰ σημειώματα. Δύο ἔγγραφα ἀνέκδοτα», Δρῆρος 1/6-7 (1937), σ. 169-171.

50

1513-1516. Πρωτόκολλο νοτάριου Αρσενίου Αλεξάκη. Δουκάδες (Κέρκυρα).

Δήμητρα Καραμπούλα, Λυδία Παπαρήγα - Αρτεμιάδη (εκδ.), «Οι πράξεις του νοταρίου Δουκάδων Κερκύρας

Αρσενίου Αλεξάκη (1513-1516), *EKEIEA* 34 (1998), σ. 21-102, αρ. 1-104.

*ΔΙΑΝΟΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΚΑΤ' ΙΣΟΜΟΙΡΙΑΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ APPENΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ.
ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΜΙΣΘΩΣΣΕΩΣ ΓΟΝΙΚΟΥ ΑΚΙΝΗΤΟΥ
1513, 23 Νοεμβρίου*

«... Κὺρ Σταμάτης Μακελλάρης ἀπὸ χωρίου τοῦ Σκριπεροῦ ἀπὸ ἐνὸς αὐτοῦ μέρους καὶ κὺρ Στέφανος Μακελλάρης ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωρίου ἀπὸ ἑτέρου μέρους αὐτοῦ, αὐταδέλφοι νόμιμοι, τὰ ρηθέντα δύο μέρη παρὸν σωματικῶς ἐντὸς οἰκίας ἐμοῦ νοταρίου Ἀρσενίου Ἀλεξάκη καὶ θεληματικῶς ὡμολόγησαν καὶ εἶπαν ὅτι ἰμοιράζονται ἰμοιράσα τὰ δσπίτια τους καὶ τὰ ἀμπέλια τους καὶ ἡπῆρε δ Σταμάτης τὸ δσπίτιον τὸ δξω μὲ τὸ ἐνμπασοβγασίδιν του καὶ δ Στέφανος ἡπῆρε τὸ δσπίτιον, ἥγοῦν τὸ κελάριν, καὶ νὰ μηδὲν ἔχῃ ἐξουσία νὰ τὸ νοικιάζῃ ἔνοντανθρώπου μόνε νὰν προτιμητίος δ εἰρημένος Σταμάτης δ ἀδελφός του ἥγοῦν μὲ τὸ ἐμπασοβγασίδιν του, καὶ νὰν χρεώστης δ ἄνωθεν Σταμάτης καὶ δ ἀδελφός του δ Στέφανος νὰ καμουν τὸν δφαῖτην τοῦ κηλαρίου ὅπερ ἔνι σιμὰ εἰς τῆς Κοντζήχας. Ἀκομὴ ἰμοιράσαν καὶ τὰ ἀμπέλια τους καὶ ἡπῆρε δ Σταμάτης τὸ ἀμπέλιον εἰς τὸ Λειβαδάκιν πλησίον τῶν Κλημάδων καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ τοῦ Καλιακούδη καὶ δ Στέφανος ἡπῆρε τὸ ἀμπέλι τὴν μεγάλην φυτείαν πλησίον τοῦ Καρέρα καὶ τοῦ μισήρῳ Δημήτρῳ Ἀρδαβάνη. Καὶ ὑπόσχονται τὰ δύο μέρη, ἥγοῦν οἱ ἀναγεγραμμένοι αὐταδέλφοι Σταμάτης καὶ Στέφανος, ἀπὸ πᾶσα χρέος ὅπερ ἔχονται νὰ τὸ πλερώσουν ἐκ τὴν μέσην τους. Καὶ οὕτως ἐσυνφώνησαν οἱ δύο αὐταδέλφοι καὶ ἔμειναν εὐχαριστημένοι ...».

MΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΜΕ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΗ ΣΥΣΤΑΣΗ «ΣΟΛΔΙΑΤΙΚΟΥ»

1515, Δεκέμβριος

«... Εἰς τὸ περιαύλιον τοῦ κύρ Δημήτρη Κεντάρχον ἀπὸ χωρίου τῆς Κορακιάνας δ ἄνωθεν Δημήτρης Κένταρχος παρὸν σωματικῶς ἐκουσίᾳ του βουλῇ καὶ θελήσει ὡμολόγησεν καὶ εἶπεν ὅτι ἐπούλησεν, ἔδωσεν, ἐπαρέδωσεν καὶ διὰ τοῦ παρόντος νοταρικοῦ ἐγράφου ἐπαρέδωσεν πρὸς τὸν παρόντα κύρ Στέφανον Ματαράγγα ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωρίου καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους, κατόχους ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶναν τὸν ἄπαντα, ἥγουν τοῦ ἐπούλησεν δσπίτιν ἔνα κτιστὸ μὲ πηλὸν σὸν τὰ τὸ ἐπασοβγασίδιν του καθοὺ τὸ ἔχωρισαν μετὰ λίθων τερμόνων ... ἔναι δὲ ἡ πάρασις τοῦ αὐτοῦ δσπιτίου ὑπέρπυρα μγ, ἥγοῦν σαράντα τρία, τὰ δποῖα σαρατατρία ὑπέρπυρα ἄτινα ὡμολόγησεν δ ἄνωθεν κύρ Δημήτρης Κένταρχος ὅτι είχεν καὶ ἔλαβεν αὐτὰ ἀπὸ χειρὸς τοῦ ἄνωθεν κύρ Στέφανου Ματαράγγα σῶα καὶ ἀνελιππές. Καὶ εἰς νομὴν τὸν ἔθεσεν διὰ κονδυλίου ως τὸ σύνηθες Κορυφῶν. Ἀκόμη μὲ τοιοῦτον τρόπον καὶ συνφωνίας ὅτι νὰ χρεώστῃ δ ἄνωθεν κύρ Στέφανος Ματαράγγας αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι κάτοχοι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶναν τὸν ἄπαντα νὰ τελοῦν, δίδονται καὶ πληρώνονται εἰς πᾶσαν ἐσχάτην ἡμέραν τοῦ Αδγούστου μηνὸς διὰ σολιάτικον τοῦ αὐτοῦ δσπιτίου πρὸς τὸν ἀναγεγραμμένον κύρ Δημήτρη Κένταρχον καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους τὸ καθέν ἔτος σολδία ε, ἥγουν πέντε, τὸ καθὲν σολδὶ τορνήσια ὅξι, ἥγουν στ', καὶ οὐχὶ ἄλλον. Καὶ ὑπόσχηται δ ἄνωθεν κύρ Δημήτρης καὶ τὸν αὐτοῦ παῖδας τοῦ διαφεντίζουν τὸν ἄνωθεν κύρ Στέφανον Ματαράγγα καὶ τὸν αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους τοῦ εἰς ἐναντιότητα

έλθει ποτὲ τὸν καιρὸν εἰς τὴν αὐτὴν πούλησιν καὶ σολιάτικον μόνον νὰ τῷχη ὁ ἄνωθεν κὺρος Στέφανος Ματαράνγκας μετὰ τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ πουλήσει, χαρίσει, ψυχοδοτήσει, ἀνταλλάξει καὶ τὸ ἄλλα πάντα ποιήσει ὅσπερ ἀληθῆς ἀφέντης τοῦ αὐτοῦ δσπιτίου. Καὶ οὕτως ὠμολόγησαν τὰ ἄνωθεν δύο μέρη ...».

51

1513-1597. Νοταριακά έγγραφα. Κέρκυρα.

Σ. Καρύδης, «Ο ἀστικὸς χῶρος καὶ τὰ ἵερα. Η περίπτωση τῆς Κέρκυρας τὸν 16ο αἰώνα», Αθῆνα 2007, σ. 247-292, αρ. 1-31.

52

1514. Διαθήκη. Θεσσαλονίκη.

Ν. Δελταλῆς, «Η διαθήκη τοῦ ὁσίου Νικάνορος τοῦ Θεσσαλονίκεως», *Μακεδονικὰ* 4 (1955-1960), σ. 418-425.

53

1514-1593. Νοταριακές πράξεις. Κέρκυρα.

Κατερίνα Ζαρίδη, «Πληροφορίες για τη στοιχειώδη εκπαίδευση στην Κέρκυρα τὸν 16ο αἰώνα», *Ἐδα καὶ Εσπέρια* 2 (1994-1996), σ. 130-133, αρ. 1-8.

54

1515-1545. Νοταριακές πράξεις. Κέρκυρα.

Κατερίνα Ζαρίδη, «Ο Κερκυραῖος στιχουργός Ιάκωβος Τριβώλης (Στοιχεία από το Ιστορικό Αρχείο Κερκύρας, 1515-1546)», *Ἐδα καὶ Εσπέρια* 1 (1993), σ. 156-188, αρ. 1-10.

**ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΚΑΤΟΠΙΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ «ΤΩΝ ΚΡΙΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΙΜΗΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΟΡΥΦΩΝ»**

1541, 2 Ιουλίου

«Ἐν τῇ β' τοῦ ἀντίκρου ἔσωθεν τῆς δονάρας τῶν Κορυφῶν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ... μισθὲρ Ιάκωβος Τριβώλης καὶ μισθὲρ Τζονάνης ὁ Καπέλος τιμιώτατοι κριταὶ χρονικοὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἐνιαυτοῦ τῆς τιμιωτάτης κοινότητος Κορυφῶν παρόντες δμολόγησαν οὕτως ὅτι ἐπειδὴ ἐν τῇ ή τοῦ περασμένου Ιουνίου μηνὸς τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου ἡξίωσεν αὐτοὺς ... ἵνα τιμήσωσι τὴν κινητὴν ὕλην τῶν δουκάτων πεντακοσίων ἥν ὁ εἰρημένος μισθὲρ Σιλβέστρος ἔχρεώστει δοῦναι τῶν προδηλωθέντων ὡς ἄνωθεν εἰς τελείαν ἀποπληρωμὴν καὶ ἔξοφλησιν πάσης τῆς προικὸς καὶ χαρισμάτων τῆς εἰρημένης ποτὲ κυράτζας Ελένης.

